

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 24.05.1988, sp. zn. 8 Co 46/88, ECLI:CZ:NS:1988:8.CO.46.1988.1

Číslo: 35/1990

Právní věta: Oznámenie orgánu dôchodkového zabezpečenia, ktorým bol dôchodca oboznámený s tým, že sa mu budú vykonávať nabudúce iné zrážky z jeho dôchodku na podklade právoplatného rozhodnutia o vrátení vyplatených dávok, nie je rozhodnutím o zákonných nárokoch vo veciach dôchodkového zabezpečenia /1/, ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania súdom v konaní podľa ustanovení §§ 244 až 250 O. s. p. Konanie o návrhu podanom na súdu a poukazujúcim na takéto oznámenie treba preto zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 24.05.1988

Spisová značka: 8 Co 46/88

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přezkum správních rozhodnutí, Sociální zabezpečení, Soudnictví správní

Předpisy: 99/1963 Sb. § 104
§ 244 100/1988 Sb. § 122

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35

Oznámenie orgánu dôchodkového zabezpečenia, ktorým bol dôchodca oboznámený s tým, že sa mu budú vykonávať nabudúce iné zrážky z jeho dôchodku na podklade právoplatného rozhodnutia o vrátení vyplatených dávok, nie je rozhodnutím o zákonných nárokoch vo veciach dôchodkového zabezpečenia 1) , ktoré by mohlo byť predmetom preskúmania súdom v konaní podľa ustanovení § 244 až § 250 O. s. p.

Konanie o návrhu podanom na súdu a poukazujúcim na takéto oznámenie treba preto zastaviť (§ 104 ods. 1 O. s. p.).

(Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. 5. 1988, [8 Co 46/88](#))

Krajský súd v Košiciach svojím uznesením potvrdil ako správne rozhodnutie bývalého Úradu dôchodkového zabezpečenia v Bratislave z 9. 12. 1987, vydané vo forme listu; navrhovateľovi ním

oznámil zmenu výšky zrážok z dôchodku na úhradu preplatku, ktorý mu bol predpísaný rozhodnutím zo 6. 4. 1984.

Navrhovateľ podal proti uvedenému uzneseniu súdu včas odvolanie. Namietal v ňom, že v čase od 1. 3. 1976 do 3. 11. 1982 poberal starobný dôchodok na základe platného osvedčenia vydaného podľa ustanovenia § 8 zákona č. 255/1946 Zb., a preto predpísanie preplatku na dôchodku za tento čas je neodôvodnené. Žiadal preto rozhodnutie o predpísaní preplatku na dôchodku v tomto rozsahu zrušiť a doposiaľ zrazené splátky mu poukázať. Ďalej žiadal, aby mu bol dôchodok poukazovaný vo výške 1797,- Kčs a nie vo výške 1396,- Kčs. Taktiež žiadal priznať mu náhradu trov konania.

Úrad dôchodkového zabezpečenia žiadal toto uznesenie súdu ako správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil uznesenie Krajského súdu v Košiciach tak, že konanie zastavil; náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia:

Konanie podľa ustanovenia § 244 a nasl. O. s. p. je osobitným konaním, v ktorom súd preskúmava zákonnosť rozhodnutí vydaných inými orgánmi. Medzi rozhodnutia, ktoré podliehajú tejto preskúmvacej činnosti súdu, patria aj rozhodnutia orgánov dôchodkového zabezpečenia, pokiaľ nimi bolo rozhodnuté o zákonných nárokoch vo veciach dôchodkového zabezpečenia (§ 116 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. /2/). V danom prípade úrad dôchodkového zabezpečenia rozhodnutím zo 6. 4. 1984 predpísal navrhovateľovi na náhradu preplatok na starobnom dôchodku za čas od 1. 3. 1976 do 3. 11. 1982 v sume 205 008,- Kčs. Listom z 9. 12. 1987, ktorý považoval súd za rozhodnutie, oznámil Úrad dôchodkového zabezpečenia navrhovateľovi, že mení výšku zrážok z dôchodku navrhovateľa na uvedený preplatok od januára 1988 na sumu 570,- Kčs mesačne.

Navrhovateľ napadol opravným prostriedkom oznámenie Úradu dôchodkového zabezpečenia z 9. 12. 1987 o výške zrážok z dôchodku na preplatok vyčíslený rozhodnutím z 6. 4. 1984. Takéto oznámenie, že sa budú vykonávať zrážky z jeho dôchodku na základe rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia zo 6. 4. 1984, nie je však rozhodnutím o zákonných nárokoch vo veciach dôchodkového zabezpečenia, ktoré môžu byť predmetom preskúmvacej činnosti súdu podľa ustanovení § 244 až § 250 O. s. p. Správnosť či nesprávnosť zrážok na základe výkonu rozhodnutia preto nemožno posudzovať v tomto konaní.

Z uvedeného vyplýva, že chýbala základná podmienka konania podľa ustanovenia § 244 a nasl. O. s. p., a to rozhodnutie orgánu dôchodkového zabezpečenia. Súd mal z tohto hľadiska posúdiť, či sú dané podmienky konania. Keďže v danom prípade ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, mal konanie podľa ustanovenia § 104 ods. 1 O. s. p. zastaviť.

Odvolací súd z uvedených dôvodov zmenil odvolaním napadnutého uznesenie v zmysle ustanovenia § 220 ods. 1 O. s. p. a konanie zastavil.

Účastníci nemajú v tomto konaní právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) a odvolacom konaní im trovy nevznikli.

Poznámky pod čiarou:

1) Porov. teraz § 122 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb.

2) Teraz pozri § 122 ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb.